

maa der desforuden søres Regning paa, at de jo heller ikke faa Pension af deres fulde Løn, men kun faa den i Forhold til den direkte Løn plus et Tillæg af 100 Kr. Der var ogsaa Grund for Udvalget til at tage det Spørgsmaal under Overvejelse, om man ikke burde give dem Pension af den fulde Løn plus de forskellige Godtgørelser, de have. Der er en Bestemmelse til, som jeg ogsaa vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, det er den, der findes i § 3 i Loven af 20de November 1876, hvorefter en Underofficer skal have været i en Pensionsklasse i tre Aar, forinden han kan faa Pension i denne Pensionsklasse. Det er jo ogsaa en Hindring for at naa saa højt, som man maatte ønske, og som man vistnok i nogen Maade har Krav paa. Men i det hele finder jeg, at Lovforslaget er et Fremstridt, og derfor er jeg taknemmelig for det, kun ønsker jeg, at man vilde tage de efter min Formening berettigede Hensyn, som ogsaa bør tages til den Klasse Medborgere. De have jo ikke været for vel behandlede hidtil, og sammenligner man deres Pensioner med f. Eks. Post- og Telegrafvæsenets tilsvarende Pensionsklasser, have Underofficererne mindre end disse, de have jo f. Eks. endog saa mindre end Konduktørerne ved Statsbanerne have efter 10 Aars Tjeneste. Men jeg søger udtrykkeligt til, at det ikke er min Mening, at de af mig nævnte Funktionærer, med hvem jeg har sat Underofficererne i Klasse, have for meget, det er Underofficererne, der have for lidt. Jeg haaber, at det eventuelle Udvalg vil overveje de Bemærkninger, jeg her har tilladt mig at fremføre, og jeg antager, det vil være enigt med mig i, at der vist kan være nogen Grund til at foretage Ændringer paa enkelte Punkter. Med disse Ord skal jeg anbefale Sagen til Folketingets Belvilje.

Colding: Idet jeg skal begynde med den Bemærkning, at jeg er den højstærede Finansminister overordentlig taknemmelig, fordi han har kastet Blikket paa den Omstændighed, at Underofficersklassen i den danske Armee er stillet højt uheldigt, navnlig naar der tages Hensyn til den Pension, den efter en lang Aarvæks Tjeneste kan erholde, maa jeg, som den foregaaende ærede Taler (H. Jensen), henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa det ønskelige i, at man satte Grænsen for at kunne opnaa højeste Pension lavere, end den nu er for Ojeblikket, nemlig 40 Aars Tjeneste. Den foregaaende ærede Taler ønskede denne nedsat til 35 Aar. Jeg mener, at der vilde være Lige-

lighed og en ønskelig Ligelighed til Stede, hvis man kunde sætte 30 Aar, den samme Grænse, som eksisterer for Officererne, for at de kunne faa den højeste Pension, nemlig 2/3 af Beløbet. Dernæst vilde jeg, ligesom den foregaaende ærede Taler, anse det for overordentlig heldigt og retfærdigt, om der ved Beregningen blev taget alt med i Betragtning, hvad Underofficererne have haft i Indtægt, saavel deres direkte Lønning som andre Agements — og det ved man for hvert enkelt Tilfælde, hvor stort det er — saa at Pensionerne bleve beregnede af det samlede Beløb, de havde haft om Aaret. Med disse Ytringer skal jeg anmode det ærede Udvalg, som multigvis bliver nedsat, at tage dette under moden Overvejelse, thi det er jo et vigtigt Forslag, der her foreligger, skønt det kun er ganske lille, det har en hel Klasse Medborgeres Be og Bel for Dje, og ingen Tjeneste i hele Armeen er saa anstrengende som den, Underofficersklassen udøver. Derfor synes jeg, at vi bør stille dem saa heldig som muligt i de Aar, de endnu have tilbage efter saa lang en Tjenestetid og saa stort et Arbejde. Med disse Ord skal jeg anbefale dette Forslag til eventuel gunstig Overvejelse i det derom nedsatte Udvalg.

Finansministeren (Püttichau): Jeg vil blot tage Ordet for yderligere at anbefale det foreliggende Lovforslag, idet jeg takker de ærede Talere, som have givet det deres Tilslutning. Det skal være mig en stor Pligt i Forening med Udvalget — jeg antager, at Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg — at overveje, hvorvidt der kan tages Hensyn ogsaa til de Forslag om Udvidelse, som ere fremkomne fra begge de ærede Talere, der havde Ordet. Kan det lade sig gøre at sætte yderligere Udvidelser igennem, er det saa meget desto bedre. Specielt hvad angaar Ønsket om en Nedsættelse af Aldersgrænsen, som begge de ærede Talere berørte, skal jeg dog pege paa, at Underofficererne, eftersom jeg ser derpaa, komme noget tidligere ind i de Tjenestear, der medregnes til Pensionsberettigelsen, end f. Eks. mange civile Embedsmænd. Toldassistenterne kunne saaledes først medregne de Aar til Pensionsberettigelsen, som forløbe, efter at de have faaet kongelig Udnævnelse, hvilket ofte sker i en meget sen Alder. Men jeg behøver vist ikke at udtale, at jeg, som sagt, gerne gaar med til mindre Udvidelser, for saa vidt de ikke faa noget særlig finansielt Omfang. Lige over for større Udvidelser vil jeg tage Afstand.